

Definitiva

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

1 Hospodine, slyš mou modlitbu, přej sluchu mým prosbám, odpověz mi pro svou pravdu, pro svou spravedlnost.

2 Nevcházej v soud se svým služebníkem, vždyť před tebou nikdo z živých není spravedlivý. (Ž 143, 1-2)

Píseň: 549

Modlitba:

Pane, jak krásný je den, kdy nás navštíví vzácný host! Smíme odložit, co nám zaměstnává mysl i ruce. Smíme poslouchat jeho a ne pořád jen svůj hlas, pohlédnout na vše jeho a ne jen svýma očima, a tak se můžeme setkat s novým a obohacujícím, co jsme netušili, nevnímali, vůči čemu jsme otupěli. Smíme pro něho něco udělat, a tak mít pro co žít. Za všechna ta setkání ti, Pane, děkujeme, a prosíme, buď ty sám dnešního dne našim vzácným hostem. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v listě Římanům, ve 2 kapitole, od 1-16. verš:

1 Proto nemáš nic na svou omluvu, když vynášíš soud, ať jsi kdokoli. Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe. Neboť soudíš, ale činíš totéž.

2 Víme přece, že Boží soud pravdivě postihuje ty, kteří tak jednají.

3 Myslíš si snad, když soudíš ty, kdo takto jednají, a sám činíš totéž, že ty ujdeš soudu Božímu?

4 Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a velkomyslnosti, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?

5 Svou tvrdostí a nekajícínou myslí si strádáš Boží hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý Boží soud.

6 On ,odplatí každému podle jeho skutků‘.

7 Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný.

8 Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest.

9 Soužení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka;

10 avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida, ale i Řeka.

11 Bůh nikomu nestraní.

12 Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona.

13 Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlněni budou, kdo zákon svými činy plní.

14 Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají.

15 Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí.

16 Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.

(Ř 2, 1-16)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 379

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v listě Římanům, ve 2 kapitole, 16 verši:

16 Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.
(Ř 2, 16)

Milí bratři, milé sestry,

A znovu přijde ve **slávě** soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Toto eschatologické téma je znovu a znovu diskutované. **Soud na konci věku, poslední soud.** I pro židy to byla samozřejmá perspektiva. Řada lidí chce znát, co bude, aby si zabezpečila budoucnost. Jedním z důvodů je jakási **nedůvěra** vůči Bohu, která je bohužel vlastní i některým křesťanům. Je třeba být přesvědčen o tom, že **Bůh je nám plně nakloněn a záleží mu na nás.** Člověk, který má nedůvěru v Boha, se **bude strašit koncem světa**, bude strašit i jiné a bude mít touhu „*mít to přesně spočítané*“.

Řeč o soudu najdeme i v Krédu, ale je to něco jiného než *Michelangelův Poslední soud v Sixtinské kapli*. My se nemusíme zabývat tím, co se stane s těmi, co v Boha nevěří. Potřebujeme však jasně vědět, že Ježíš nechce, aby se mu ztratil někdo z těch, které mu dal Otec. Tedy Boží vůle pro spasení lidí je veliká a řeč o posledním soudu je velice útěšná. **Celý život se pohybujeme ve světě, kde pracně oddělujeme pravdivé od nepravdivého.** Dobré od zlého. Žijeme jaksi v neustálém hledání pravdy.

Poslední soud znamená **definitivní, konečně platné, pravdivé, poctivé a jasné** rozlišení pravdy a bludu, pravdy a lži, dobrého a zlého. A to je opravdu útěšné. Existující „mix“ pravdy a lži nebude trvat stále. Výrobci lží, včetně toho zlého, nebudou moci působit donekonečna. Představa, že lidstvo se tak zdokonalí a bude mluvit jen pravdu, je nesmysl, představa, že veškerou lež zakážeme, je velice nebezpečná. **A poslední soud bude právě vyřešením tohoto problému.**

Ježíš přijde, aby zrealizoval v plnosti, co už je začato - aby tedy nechal tu kdesi výše zmíněnou napjatou pružinu dokončit její pohyb. „*Nepřišel jsem soudit, ale spasit*“ (J 12, 47).

Kristova osoba sama udělá výběr, kdo k němu patří, ten dojde do blízkosti Otcovy, kdo k němu nepatří, nebo kdo k němu nechtěl, kdo šel jinudy, kdo nechtěl jít Kristovou cestou - ten jde jinam, ale jde tam, **kde není Bůh.** Je skutečně potřeba oprostít se od těch příliš názorných představ soudu. Je to skutečnost v jistém smyslu skutečně hrůzostrašná, protože je to definitivní rozdělení. **Kristův soud je definitivní rozdělení dobra a zla.** A to přece není žádná legrace. Existence Boha a jeho soud není žertem.

Ale není v tom hněv, ale touha spasit, jako hlavní motiv, neboť Bůh poslal svého Syna, ne aby svět soudil, ale aby skrze něho byl svět spasen.

Ono tady jde opravdu o mnoho, jde o všechno, jde o celou věčnost, o naši **budoucnost**, naplnění našeho života. A člověk nemá stát a klepat nohama. Člověk může očekávat a být **připraven.** Má být jako ten, který čeká na svého **Spasitele.** Otevřenost ke Kristu, čekání na něj, snaha nepropást ho, to je to, co se od nás požaduje. A proto bychom neměli příliš lpět na tento svět. Ochočit se tímto světem.

Když si vzpomenete na různé obrazy posledního soudu, nebo na to, co jste četli nebo slyšeli, dost často se vám stalo, že souzení Kristovo bylo líčeno jako **drastická a hrůzostrašná událost**, která je někde tam - v budoucnu, vepředu, kde to Kristus definitivně a vlastně velmi tvrdě odsoudí.

Kristův soud je opravdu něco, z čeho by měl člověku běhat mráz po zádech. Ale ne pro nějakou vnější hrůzostrašnost. Spíš jde o to, že tady půjde o **definitivní projevení pravdy a o definitivní setkání s Bohem.**

V myšlence **soudu** je však také obrovská **naděje** a impuls k dobrému životu, protože sycení hladových, odívání nahých, navštěvování nemocných jsou vesměs věci, které se v životě celkem moc nedělají. Jenže má **smysl jít touto nevýnosnou cestou, protože tohle je cesta Kristova** a on je soudcem, čili jemu patří budoucnost. Jemu patří rozhodování, kdo do téhle budoucnosti vkročí a kdo ne.

Tohle je pro nás velice potřebné: **vědět, že tedy Soudcem je Kristus - a nikoli můj soused**, ani můj spolupracovník, ani poměry, ve kterých žiji, ani převládající názory, ani okamžitá výhodnost, tak jak se v mém životě jeví. Tohle všechno jistě nějakým způsobem můj život soudí, **ale tento soud není vůbec důležitý**. Není vůbec důležité, abych obstál v očích svého souseda, převažujících názorů spolupracovníků, nadřízených atd. To pro mne není důležité, protože i když mne oni soudí, toto jejich odsouzení má platnost pouze dočasnou. I když oni mne odmění, oslaví, vyznamenají, postaví nahoru, má to zase platnost dočasnou.

Ale jestli mne **Kristus odsoudí**, má to platnost věčnou a jestli mne Kristus ospravedlní, přijme za svého - dá mne na pravici, má to opět platnost věčnou.

Samozřejmě, že naše životy v případě následování Krista se začnou tím okamžikem podstatně lišit od mnoha ostatních, začneme-li jednat tak, abychom obstály na Kristově soudu. Soud si od definitivy tohoto světa i nás všech nejde odmyslet. On přijde a nás také nemine.

Amen

Píseň: 625

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Přimlouváme se, Pane Bože, za tento svět. Ať Tě může poznat. Ať zvěst evangelia proměňuje životy těch, kteří jsou kolem nás. Způsob, ať se za Tebe nestydíme a dosvědčujeme Tě ve všech oblastech svých každodenních činností. Prosíme, ať Tě tento svět poznává jako jediného pravého Boha. Prosíme, aby ses dotýkal srdcí těch, kteří osnují zlo i teroristické útoky. Prosíme, ať Tvá láska a Tvé milosrdenství vítězí nad tvrdostí lidských srdcí, ať proměňuje jejich myšlení a vede je k smysluplnému a naplněnému životu. Prosíme za naše rodiny, malé či velké. Za vztahy mezi těmi, kteří je tvoří, za upřímnost, věrnost, toleranci a pochopení. Prosíme, Pane, přiznej se k našim modlitbám a vyslyš i ty naše osobní, tiché modlitby: Pane, vyslyš naše prosby, když svůj hlas spojujeme v modlitbě, kterou nás naučil náš Pán Ježíš Kristus:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 136

Posláni:

1 Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží.

2 K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. (Kol 3, 1-2)

Požehnání:

A pokoj Boží, převyšující každé pomyslení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Amen. (Fp 4,7)

Píseň: 611